

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XI. Gospod zbornični podpredsednik Mihael Pakič poroča, da se letos izprazni 6 cenzorskih mest pri avstro-ogerske banke podružnici v Ljubljani ter da jih je popolniti. Odsek predlaga v ta namen pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani naslednje gospode: Bamberga Ottomara, Baumgartnerja Ivana, Perdana Ivana, Seemanna Ignacija, Ledeniga Alfreda, Regorška F. M., Zeschka Julija, Janescha Ivana.

Predlog se sprejme.

XII. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča o primernosti povračila za hrano in stanovanje nekega pomočnega delavca. Z razsodbo priznala se je F. J. na temelju predročnega razdretja delavskega razmerja štirinajstdnevna plača 5 gold. in kot povračilo za hrano in stan za štirinajst dni 8 goldinarjev ter se naložilo, da to vsoto plača A. D. Kar se tiče povračila za hrano in stan, usoja se odsek zbornici izjaviti to-le: Priznано povračilo za štirinajst dni per 8 gold. iznaša na dan 57 kr. Da to razsodimo, treba je najprvo vedeti, kako je bilo stanovanje tožiteljevo, ker je stanarska cena v tem odločilna in povsod različna. Ako uzamemo, da je F. J. pripotoval v Ljubljano, to bi nam za stanovanje mogla biti merodajna cena, običajna v pekovskem prenočišču, a za opoludansko hrano cena ljudske kuhinje. Toda pomočnik ni dolžan posluževati se teh cenih mest ter sme zahtevati povračilo za druge navadne cene, ker je tudi njega hranodajatelj bil dolžan, dajati mu spodobno stanovanje in hrano, in to dolžnost ima po razsodbi še nadaljnjih 14 dni izvrševati. Ako tedaj za vsak dan računamo 57 kr., od katere vsote razdelimo za stan 15 kr., za kosilo 20 kr., za večerjo in zajutrek 22 kr., potem bi se te pojedine cene ujemale s tukajšnjimi cenami za živež in stanovanje ter bi se tudi priznani znesek 8 gold. smel priznati za štirinajstdnevno hrano in stanovanje. Odsek tedaj predlaga, slavna zbornica naj v tem zmislu poroča slavni c. kr. deželni vladi.

Predlog se sprejme.

XIII. Gosp. zbornični svetnik Oroslov Dolenec poroča o prošnji občine kostanjeviške, da bi se najvišja cena govejemu mesu določila za jeden kilo s 36 kr. To se je zgodilo, ali dva mesarja kostanjeviška prosila sta c. kr. deželno vlado, da bi se povečala cena na 40 kr., ter se sklicujeta na to, da je živina draga in da je v Novem mestu meso po 44 do 48 kr., na Krškem po 44 kr. na prodaj. Temu nasproti pa trdi odbor kostanjeviški, da bi mesar še dosti zaslužil, ko ki prodajal meso po 32 kr., ker nima živina nobene primerne cene in ker se ne more dovoliti, da bi mesarja sama ceno mesu določevala. Tudi odsek misli, da je prošnja mesarjev neutemeljena in nasvetuje torej: „Slavna zbornica naj se izreče v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade zoper uslišanje prošnje.“

Predlog je bil sprejet.

XIV. Gospod zbornični podpredsednik Mihael Pakič poroča o prošnji mesarjev v Kamniku, da se poviša dosedanji maksimalni tarif. Predložena prošnja mesarjev kamniških ima namen, da se premené po sklepu seje od 24. septembra 1886 visoki c. kr. deželni vladi v potrjenje priporočeni maksimalni tarifi za govedino pitanih volov in za govedino nepitane živine, potem za teletino, katere tarife je c. kr. deželna vlada določila v zmislu zbornice. O tem predmetu zaslišana zadruga raznih obrtov sodnega okraja kamniškega izreka se za to, da se določi jednoten maksimalni tarif, takisto je živinozdravnik in mesogledec v Kamniku za prenapet, dasi se ne strinja popolnoma z nazori rečene zadruge in mestne občine kamniške. Razlogi zadruge tičejo se previsokih živinskih cen, katerih misli ni tudi mestna občina kamniška, dočim izprašani živinozdravnik sicer priznaje, da so poskočile živinske cene, vendar pa označuje ta opis kot prenapet. Ker se nadalje v Kamniku kolje več krav in bikov, nego volov; ker se od mesa raznih delov plačuje vselej po 40 kr. od kilograma, misli rečeni zdravnik, da je tarif za govedino pitanih volov le navidezen in bi po takem moral odpasti. V obče bilo bi najbolje, da se ustanovi samo jedna mesna cena po 42 kr. od kilograma. Kar se dostaje tarifa za teletino, izreka se rečeni živinozdravnik za to, da se poviša sedaj veljavni tarif od 44 kr. za 2 kr., torej na 46 kr. od kilograma. C. kr. okrajno glavarstvo kamniško izreka se takisto za to, da se postavi tarif samo za jedno vrsto mesa ter predlaga potem takem, da se za prodajo govedine na drobno, določi jednotni maksimalni tarif 42 kr., a za prodajo teletnine na drobno, maksimalni tarif 46 kr. od kilograma, kar je z ozirom na govedino jednako povišanju 4 kr., in z obzirom na teletnino povišanju 2 kr. od kilograma. Odsek vendar ne more pritrditi temu predlogu, ampak mora z ozirom na to, da se odnošaji od zadnjega poročila niso izpremenili, občinskega odbora sklep priporočati, po katerem naj ostane pri odobrenem tarifu. Uvažujoč to, predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila.“

XV. Gospod zbornični svetnik K. Luckmann izvešča o posvetovanjih v državnem železniškem svetu konec oktobra 1887 to-le: Državnega železniškega sveta posvetovanj, vršecil se konec oktobra lanskega leta, nisem se udeležil samo jaz, ampak tudi, ker je bil zadržan goriške trgovinske in obrtne zbornice gospod predsednik, Evgen baron Ritter-Zahony, naše zbornice gospod predsednik, J. Kušar. Iz tega uzroka bodi mi dovoljeno poročati v imenu naju obeh. Oba sva bila voljena v tarifni odbor ter sva se trudila na vso moč poganjati se za koristi dežel, katere sva zastopala.

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Z Dobrove 7. aprila. (Spomlad. Zdravstvo. Smrt).
Z velikim tednom vpeljala se je pri nas spomlad — po-